

bábovky

V KINECH OD 24. 9. 2020

PODLE BESTSELLERU RADKY TŘEŠTÍKOVÉ

REŽIE RUDOLF HAVLÍK

TVŮRCI

REŽIE

Rudolf Havlík

SCÉNÁŘ

Radka Třeštíková

Rudolf Havlík

DRAMATURG

Jakub Režný

Alena Prokopová

KAMERA

Václav Tlapák

ZVUK

Roman Čapek

STŘIH

Boris Machytka

KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE

Jana Haresová

PRODUCENT

Petr Erben

Logline Production

VÝKONNÝ PRODUCENT

Romana Brožková

KOPRODUCENTI

Česká televize

CinemArt

Barrandov Studio

KREATIVNÍ PRODUCENT

Alena Müllerová

Česká televize

DISTRIBUTOR

CinemArt

PREMIÉRA

24. září 2020

ŽÁNŘ

komedie / drama

STOPÁŽ

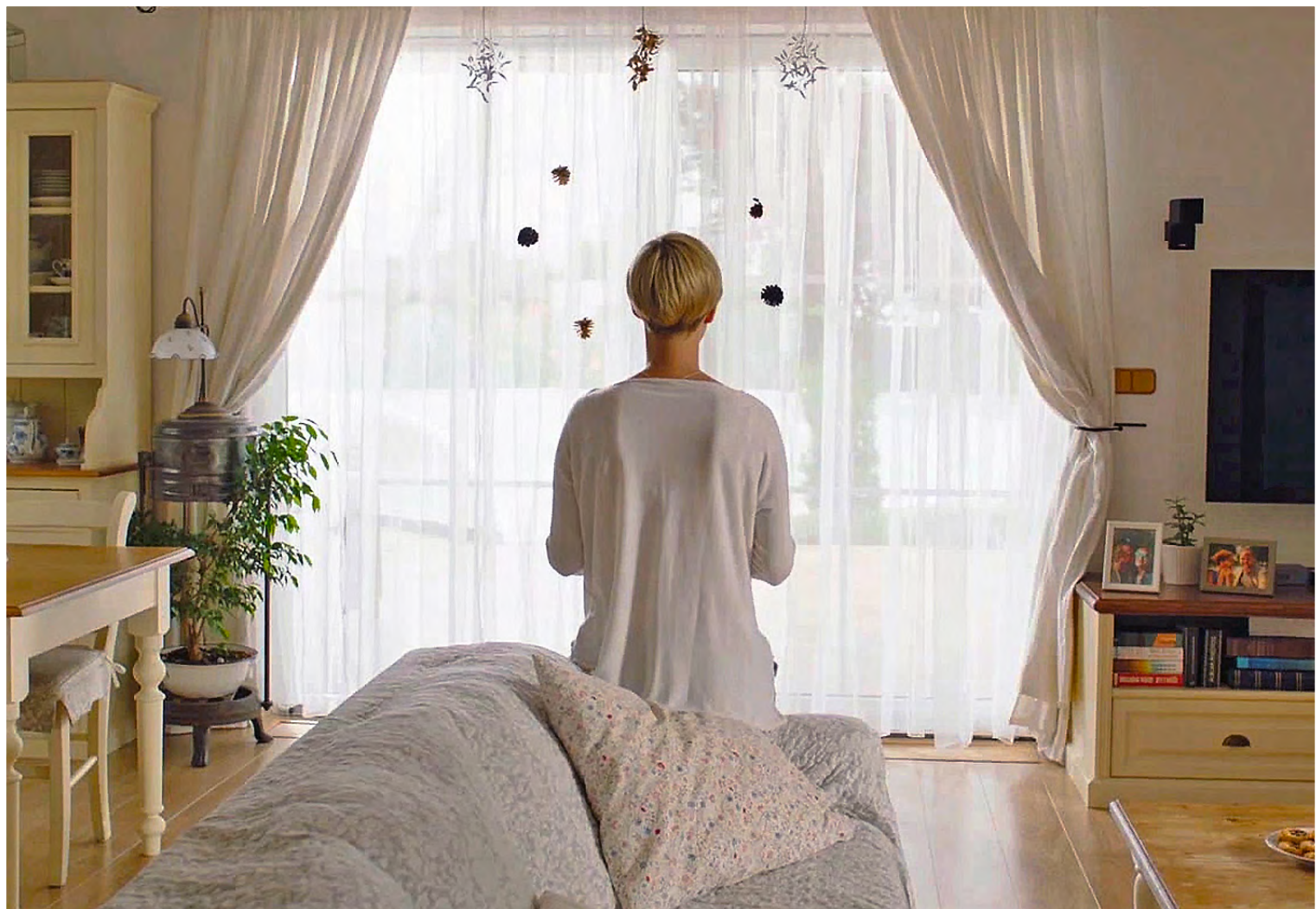
97 minut

FORMÁT

2D DCP, zvuk 5.1

PŘÍSTUPNOST

nevhodné pro děti do 12 let

HERECKÉ OBSAZENÍ

VLADIMÍR

Ondřej Vetchý

RENATA

Táňa Pauhofová

LINDA

Jana Plodková

ZDENĚK

Jiří Langmajer

KAROLÍNA

Barbora Poláková

MAREK

Marek Taclík

MILUŠKA

Lenka Vlasáková

MARTIN

Rostislav Novák ml.

REBEKA

Kristýna Podzimková

NIKOLA

Denisa Biskupová

ONDŘEJ

Oskar Hes

SAŠA

Brigita Cmuntová

O FILMU

Podle stejnojmenného knižního bestselleru Radky Třeštíkové režisér Rudolf Havlík natočil celovečerní film **Bábovky**. Producentem filmu je Petr Erben - Logline Production. Pod scénářem filmu je podepsána autorka knihy společně s režisérem filmu Rudolfem Havlíkem.

Jde o jejich již druhou filmovou spolupráci, v roce 2018 podle společného scénáře realizoval Rudolf Havlík divácky úspěšnou komedii *Po čem muži touží*, v českých kinech ji vidělo přes 600 000 diváků. I v případě **Bábovek** můžeme očekávat velký divácký zájem, jde totiž o filmové zpracování knižního bestselleru Radky Třeštíkové, kterého se od vydání v roce 2016 prodalo rekordních 160 000 kusů.

Radka Třeštíková k nápadu natočit takto populární knihu řekla: „Realizovat film mě obvykle napadne, už když knihu píšu, slova si automaticky převádím do obrazu, občas dokonce dělím kapitoly tak, jak bych si ve filmu představila střih. O zfilmování **Bábovek** jsme s Rudou začali mluvit pár měsíců po tom, co kniha vyšla. Tedy v době, kdy jsem vůbec netušila, jak velký bude mít úspěch.“

Příběhy hrdinů **Bábovek** nám ukáží, že některá setkání dokáží navěky změnit život. Všichni jsme totiž propojeni. Vztahy, prací, náhodami, nenávisť nebo láskou. Všichni jsme součástí té nejsložitější sítě, která je utkána z emocí, mezi nimiž nechybí humor, ironie, bolest, napětí a pochopitelně i láska a vášeň. **Bábovky** mapují současné

partnerské i rodinné vztahy, ukazují zábavné a trefné situace z každodenního života, které zná každý z nás.

Práce na scénáři **Bábovek** probíhala skoro čtyři roky, jak dodala Radka Třeštíková: „Celé roky jsme se snažili, aby se film lišil od knihy co nejmíň, především v emoci, kterou má kniha i film vyvolat. Film bude stejně jako kniha pavučinou postav se vzájemně propletenými osudy, ale pro zachování srozumitelnosti - přeci jen film není kniha a nemůžete listovat zpátky - je nakonec „bábovek“ míň, na místo dvanácti ženských osudů sledujeme sedm.“

Radka Třeštíková prozradila, jak se rodilo herecké obsazení při psaní scénáře: „Nějakou představu jsem měla, nějak jsem si postavy představovala při psaní knihy i při psaní scénáře, ale vyloženě na tělo jsme postavu nepsali nikomu, naopak jsme s tím obsazením úmyslně zamíchali, aby herci dostali role, které jim nejdou vyložené po srsti, a ve kterých na ně diváci nejsou zvyklí.“

Rudolf Havlík k hvězdnému castingu doplnil: „Finální obsazení je ohromné, plné talentů mladých i těch osvědčených. Obsazení jednotlivých žen pro nás byl očistec, protože jsme zvažovali každou postavu velmi pečlivě. **Lenka Vlasáková** hraje postavu Milušky, **Bára Poláková** přivede k životu postavu Karolíny a jejím partnerem je **Rostislav Novák**, **Táňa Pauhofová** jako Renata je hereckou partnerkou Ondřeje Vetchého a **Jana Plodková** získala roli Lindy, ženy na okraji společnosti, která se

snazí žít normální život. V rámci ústředních dvojic jsem počítal již od začátku s **Ondrou Vetchým** a **Markem Tachlíkem**. **Jiří Langmajer** je můj kamarád a tentokrát je tak hodný, že nám spíše pomohl dotvářet celý příběh v menší roli. Podstatné je, že se nám podařilo i do malých rolí sehnat skvělé herce, protože to bývá velká bolest českých filmů.“

Natáčení pod vedením hlavního kameramana Václava Tlapáka se realizovalo v Praze a okolí v přílehlých satelitech, ale i v Thajsku v atraktivním Bangkoku.

Tvůrci divákům vzkazují, na co se můžou v kině těšit: „Já myslím, že *Bábovky* budou pro všechny, jsou přeci o životě. A diváci se můžou těšit především na emoce. Od smíchu, až po pláč. Přesně tak s tím pracuju v knihách a věřím, že to Rudolf přenesl i na filmové plátno,“ odpověděla spisovatelka Radka Třeštíková. A režisér Rudolf Havlík dodává: „*Bábovky* vypráví o nás všech. Je to příběh několika žen, jejichž osudy jsou navzájem propojeny a události jejich životů se stanou jedním velkým příběhem.“

Film koprodukovala Česká televize. Kreativní producentka České televize Alena Müllerová o filmu prohlásila: „Před pár lety mi režisérka Helena Třeštíková, s kterou jako producentka a dramaturgyně dlouhodobě spolupracuji, přinesla rukopis snoubenky svého syna Tomáše s tím, že je to právnička, ale že napsala knihu. Propojila jsem ji se svou kamarádkou vydavatelkou

Romanou Přidalovou. Té se líbil způsob jejího psaní a těsně poté, co se Radka vdala za Tomáše Třeštíka, vyšla její prvotina *Dobře mi tak*, která však nevzbudila velký rozruch. Další knížka *To prší moře* už zaujala více, ale nedalo se to srovnat s tím, co se dělo kolem další její knihy *Bábovky*. Zřejmě spojení Radčinych populárních příspěvků na Facebooku a lákavé obálky s dobrým obsahem a svižným způsobem psaní způsobilo, že se knížek prodalo dodneška přes 160 000 kusů. Už tehdy jsem si myslela na film podle této předlohy, a když jsem pak později zjistila od Rudolfa Havlíka, s nímž jsem spolupracovala na televizním cestopise *Na vlastní nohy*, že se s Radkou přátelí a chtějí podle *Bábovek* napsat scénář, byla jsem okamžitě pro a chtěla jsem být spolu s Českou televizí při tom. Ještě nikdy jsem nespolečně pracovala na filmu, kde by bylo tolik verzí scénáře, z nichž každá byla úplně jiná, aby se autoři pak zase trochu vrátili k některým původním záměrům. Myslím, že nakonec se podařilo zachovat především ducha knihy, to magické propojení mezi postavami, které působí přirozeně. Díky propracovanému scénáři, skvělému filmovému zpracování, hvězdnému castingu a profesionální práci producenta Petra Erbeny a jeho týmu tak vznikl kvalitní film, který určitě potěší diváky.“

RUDOLF HAVLÍK / 1976

režisér a scenarista

Pochází ze Sokolova, vystudoval Střední průmyslovou školu grafickou v Praze a poté vystřídal několik profesí: spisovatel, scenarista a režisér. Rovněž je vášnivým cestovatelem, většinu volného času tráví v Asii a své zážitky z cest zmapoval do čtyř knih a desítek blogů, za které byl dvakrát vyhodnocen jako blogger roku. Svými cestami se inspiroval i v celovečerním hraném debutu ***Zeitra napořád*** (2014). Dále natočil hvězdně obsazenou romantickou komedii ***Pohádky pro Emu*** (2016) a divácky úspěšnou komedii ***Po čem muži touží*** (2018), kterou v českých kinech vidělo přes 600 000 diváků.

Kdy se zrodil nápad natočit Bábovky a proč právě tento titul od Radky Třeštíkové?

Stalo se to v podstatě zhruba před šesti lety. Přesně to fakt nevím. Pracovali jsme s Radkou na scénáři k filmu ***Po čem muži touží*** a povídali si o tom, že se lidem ta kniha moc líbí a protože ***Po čem muži touží*** byl film podle mého námětu, slíbil jsem Radce, že jako další film uděláme adaptaci ***Bábovek***. A tak se to také stalo.

Práce na scénáři Bábovek probíhala dlouhou dobu skoro čtyři roky, v čem se liší předloha od filmové verze?

Ona probíhala mnohem déle, protože jsme první pokusy zkrátit knihu udělali už předtím. Stáli jsme před poměrně složitým krokem. Museli jsme se zbavit několika postav, abychom byli schopní film vůbec odvyprávět. Vzniklo ohromné množství verzí a každá z nich je rapidně jiná. Spousty postav se objevily a zase zmizely v dalších verzích. Troufám si říct, že kdybychom použili třeba tři nebo čtyři jiné verze scénářů, které jsme tvořili, vznikl by zcela jiný a unikátní film ***Bábovky***. Těch použitelných alternativ jsme měli na konci podle mého názoru tak pět. Každá byla něčím zajímavá. Jedna z nich se dokonce odehrávala většinu času v lese. Výsledný film se liší ve způsobu prolínání hlavních postav a v konci, který jsme osudově propojili trochu jiným způsobem.

Pod scénářem filmu jste podepsán společně s Radkou Třeštíkovou, jde již o vaši druhou filmovou spolupráci, v čem vám psaní ve dvojici vyhovuje?

Psaní ve dvojici je skvělé v tom, že když jeden nemá nápad nebo chuť, dokáže ho ten druhý strhnout nebo přinutit k tomu, aby se soustředil. Navíc můžete argumentovat, dohadovat se a snadněji odhalit nesmysly a věci, které by člověk sám přehlédl. Je to trochu nepříjemné v tom, že musím dělat kompromisy, ale věřím, že to má mnohem větší přínos, než kdybych je nedělal. Když člověk píše sám, musí mít mnohem železnější

disciplínu. Oba dva ji máme a věnujeme se i svým osobním projektům, takže je psaní ve dvou někdy příjemná změna našich asociálních zvyků.

Dílo Radky Třeštíkové je kritikou vnímáno jako ženský román, jak jste zvládli ženský a mužský úhel pohledu během psaní scénáře vybalancovat?

Kniha **Bábovky** muže prakticky neobsahuje, protože se Radka soustředí pouze na ženy a muži jsou tam vyliční jen prostřednictvím hlavních postav. Já jsem tím pádem dostal na starosti muže a Radka ženy, ale v zásadě jsme zkrátka společně vymýšleli, přepisovali a snažili se vše napsat tak, aby to bylo přirozené a zábavné. Nemyslím si, že na to existuje nějaký konkrétní recept. Každý tvůrce musí své postavy nějak cítit a vnímat a zkusit je napsat, jak nejlépe to dovede. To jsme udělali.

V roce 2018 jste podle společného scénáře natočili úspěšnou komedii Po čem muži touží, teď v případě Bábovek jde spíše o komediální drama plné emocí, humoru a každodenních situací, ale stále je to ponor do mezilidských vztahů, v čem vás toto téma fascinuje?

Když jsem kdysi četl **Bábovky**, fascinoval mě ten jazyk, kterým Radka píše. Lehkost, se kterou se jí povedlo definovat emoce, které každý den prožíváme. Líbilo se mi to a já si postupně ty jednotlivé postavy zamiloval. Rozumím jim, ať už je jejich jednání sebedivnější. Podle toho jsem s nimi při natáčení zacházel a věřím, že se to vyplatilo, protože každý z nás dělá v životě chyby. Váháme, lžeme, bojíme se a nakonec se vždy nějak rozhodneme. Je to lidské a právě proto se mi **Bábovky** líbí, protože nám ukazují i ty stránky našeho života, které si někdy nechceme moc přiznat.

Jak se rodilo herecké obsazení při psaní scénáře?

Za ty čtyři roky jsme obsadili snad všechny. A několikrát. Každý jsme měli svou představu o tom, kdo by měl hrát jakou postavu, a postupem času jsme se začínali shodovat. Byla to složitá věc, protože jsme se moc těšili, až budeme točit a představovali si desítky lidí v každé roli. Někteří nás odmítli, některé jsme vyměnili my a výsledek je perfektní, protože se mi podařilo dát dohromady velkou hromadu talentů a i díky nim bylo tohle natáčení v podstatě nezapomenutelné.

A jak se vám podařilo oslovit do vedlejších rolí tak výborné známé herce?

Většinu z nich, myslím, mohu považovat za své přátele, a tak jsem je postavil před nelehkou volbu, kterou mohli jen stěží odmítnout. Snažíme si navzájem pomáhat a já věřím, že doopravdy neexistuje malých rolí, a kdyby tam nebylo co hrát, tak by do toho nešli ani moji kamarádi. Já díky tomu zase vím, že se na ně mohu při natáčení spolehnout a to je velmi příjemná jistota.

Velmi zdařilá a zábavná je komická dvojice v podání Jany Plodkové a Marka Taclíka, jak jste ladili tuto dvojici? Jak jste vybírali další herce do partnerských dvojic, aby si sedli?

Marek Taclík byl v podstatě jedinou volbou a už od začátku jsem psal jeho dialogy s tím, že jsem myslel na něho. Marek je skvělý herec a já s ním moc rád spolupracuji. S Janou jim to neskutečně sedlo, protože Jana Plodková je velmi energický člověk a na svou postavu byla naprosto perfektně připravená. Spojili jsme k sobě Ondřeje Vetchého s Táňou Pauhofovou. S oběma se velmi dobře znám a příliš dlouho jsem nad jejich obsazením nespekuloval. Kristýně

Podzimkové věřím od té chvíle, kdy jsem viděl televizní film **Metanol**. Bára Poláková měla hrát Karolínu od první chvíle, kdy jsme začali psát scénář. Jsem hrdý na Denisu Biskupovou, která si zahrála mladou Nikolu, protože věřím, že je to ohromný herecký talent.

Zasahovali jste během natáčení do scénáře, např. do určitých situací, replik postav a improvizovalo se na place?

Já osobně věřím na pečlivou přípravu. Scénář jsme ladili do posledního detailu a teprve potom jsme přikročili k natáčení. Troufám si říct, že scénář je převeden na plátno skoro stoprocentně tak, jak byl napsaný. Navíc jsme museli velmi pečlivě připravovat poměrně složité scény, protože jsme si zvolili komplikovanou metodu snímání v delších záběrech, a pro celou závěrečnou scénu jsem vytvořil malovaný storyboard pro každý záběr a následně i animatic. Byla to mravenčí práce, vlastně vůbec nechápu, jak jsme to zvládli připravit. Občas jsme improvizovali s Janou Plodkovou a Markem Taclíkem, protože ty jejich postavy měly velký prostor, ve kterém jsme se mohli pohybovat a hrát si se slovy. Bavilo nás to a hodně jsme se u toho jejich škorpení nasmáli.

Ve filmu vidíme řadu skvělých hereckých výkonů, jak se vám dařilo zvládnout tohoto kolektivního hrdinu, sladit tolik příběhů a hvězd na place?

Většina z nich jsou mí přátelé a navíc velcí profesionálové, takže můj úkol byl je jen nasměrovat, abych měl pod kontrolou příběh a jeho vyznění. K tomu všemu jsem dostal velmi velkorysou důvěru od pana producenta a kolem sebe jsem měl lidi, kterým věřím. Neměl jsem to vlastně jak zkazit. Nedali mi k tomu příležitost.

Když se ohlédnete zpětně na práci ve střižně, byl někdo z herců, kdo vás svým výkonem potěšil?

Překvapilo mě jedině to, že se nám celý casting vydařil a všichni herci byli perfektně připravení a soustředění. Určitě ale mohu jmenovat Janu Plodkovou, která se představí v jiné herecké poloze a je naprosto skvělá.

Film se odehrává převážně v současné Praze a jejím okolí, kde jste točili a jak jste ladili obrazovou koncepci s kameramanem Václavem Tlapákem? A proč natáčení v Petrské čtvrti, filmaři dosud neobjeveném místě?

Dlouho jsme hledali hotel, ve kterém by nám umožnili komplikované natáčení, které navíc obsahovalo velmi složitou kaskadérskou scénu a to se nám podařilo s hotelem Clement, který stojí v těsném sousedství Petrského náměstí, které mi připadá velmi fotogenické a filmové, takže jsme do něj umístili některé další scény z filmu. Můj záměr byl od začátku vymyšlený v přísně středových kompozicích a postavený na opakování motivů a kompozic u jednotlivých charakterů, aby se jejich příběhy hezky spojily. Snažili jsme se s Václavem chytře propojovat záběrování a tempo, aby byl film přehledný a lidé se v něm orientovali. Točili jsme také v satelitech nedaleko Prahy, kde bydlí některé naše postavy a poté jsme se vydali do thajského Bangkoku, kde se odehrává část příběhu Renaty, kterou hraje Táňa Pauhofová.

Zmiňujete, že část natáčení probíhala v Thajsku, jaké zde bylo složení štábu? A jak se to režisérovi podařilo realizovat dva natáčecí dny v této exotické lokalitě?

Do Thajska se nám podařilo vyrazit díky producentovi Petru Erbenovi, který podstoupil poměrně složitá jednání a přípravu. Dokonce jsme letěli i na obhlídky lokací a zajistili si veškerá povolení, která byla potřebná. Strávili jsme tam celý týden a do Thajska odjely skoro všechny hlavní profese a k dispozici jsme měli thajský štáb, který byl naprosto boží, a zorganizoval pro nás vše, co jsme si naplánovali. Jak se mi podařilo Petra Erbena přesvědčit, nevím.

Doufám, že věří v můj talent a také v to, že film se má dělat poctivě, protože jinak to nedává smysl. Věřím, že to bylo správné rozhodnutí.

Co bylo pro vás na natáčení nejobtížnější, patřila sem noční scéna skoku z horního patra hotelového pokoje?

Já se snažím být na natáčení maximálně připravený, takže i ty složité scény jsou předem připravené a vyzkoušené a nemohu říct, že by tím pádem byly složité, protože když máte k dispozici lidi, kteří vědí, jak na to a vy víte, co chcete, není mnoho možností, co by se mohlo pokazit. Noční scéna u hotelu byla extrémně náročná na přípravu a její plánování nám zabralo skoro měsíc. Byla to pro nás velká neznámá, protože jsme se rozhodli v jednom nepřerušném záběru propojit všechny naše postavy a to nebyl snadný úkol, protože v jeden moment jsme museli synchronizovat herecké akce, stovky lidí v komparzu a k tomu ještě hasiče, policisty a záchranné vozy. Ten tlak byl enormní. Navíc scéna, kdy se Jana Plodková a Denisa Biskupová ocitnou na římsě hotelu ve výšce skoro dvaceti metrů, byla velmi složitá a dialogově náročná, takže nebylo možné použít kaskadéry. Obě dvě herečky na tu římsu vylezly a odehrály ji skvěle. Dodnes si pamatuju, jak jsem stál na vrcholu plošiny ve dvaceti metrech a ty dvě holky stály přede mnou a všichni jsme byli k smrti vystrašení. Dopadlo to úžasně.

Film doprovází emotivní hudba, jak probíhal její výběr a kdo ji složil?

Hudbu složil Ondřej Konvička, kterého považuji za ohromný talent a pracuji s ním na všech svých projektech. Je to skromný člověk, který tráví většinu času v tmavé komůrce a je schopen dát do hudby všechno a navíc vydržet i moje neustálé peskování, aby to udělal ještě lépe. Navíc jsme tentokrát dostali možnost nahrávat hudbu s živým orchestrem a byl to pro nás oba velký životní zážitek. Jsme na tu hudbu moc pyšní.

Bábovky jsou sondou do současné společnosti, ukazují, jak jsme všichni navzájem spojeni, jak tento propletenec vztahů a osudů vnímáte vy osobně?

Každé naše rozhodnutí ovlivňuje lidi okolo nás. My sami si to neuvědomujeme, protože žijeme svůj vlastní život a nedokážeme dohlédnout dále. **Bábovky** ukazují právě tu druhou stranu mince. Místa, kam až se naše rozhodnutí mohou dostat a jak mohou změnit osudy lidí, které třeba sami ani osobně neznáme. Je dobré si takové věci občas uvědomit, protože nám mohou někdy ukázat cestu a pomoci nám pochopit, jak se k sobě a k lidem okolo sebe chovat lépe a být možná i lepším člověkem. Nejde tu jen o vztahy, ale o všechno co nás obklopuje, protože všichni máme své problémy, ale také zodpovědnost vůči sobě a svým blízkým.

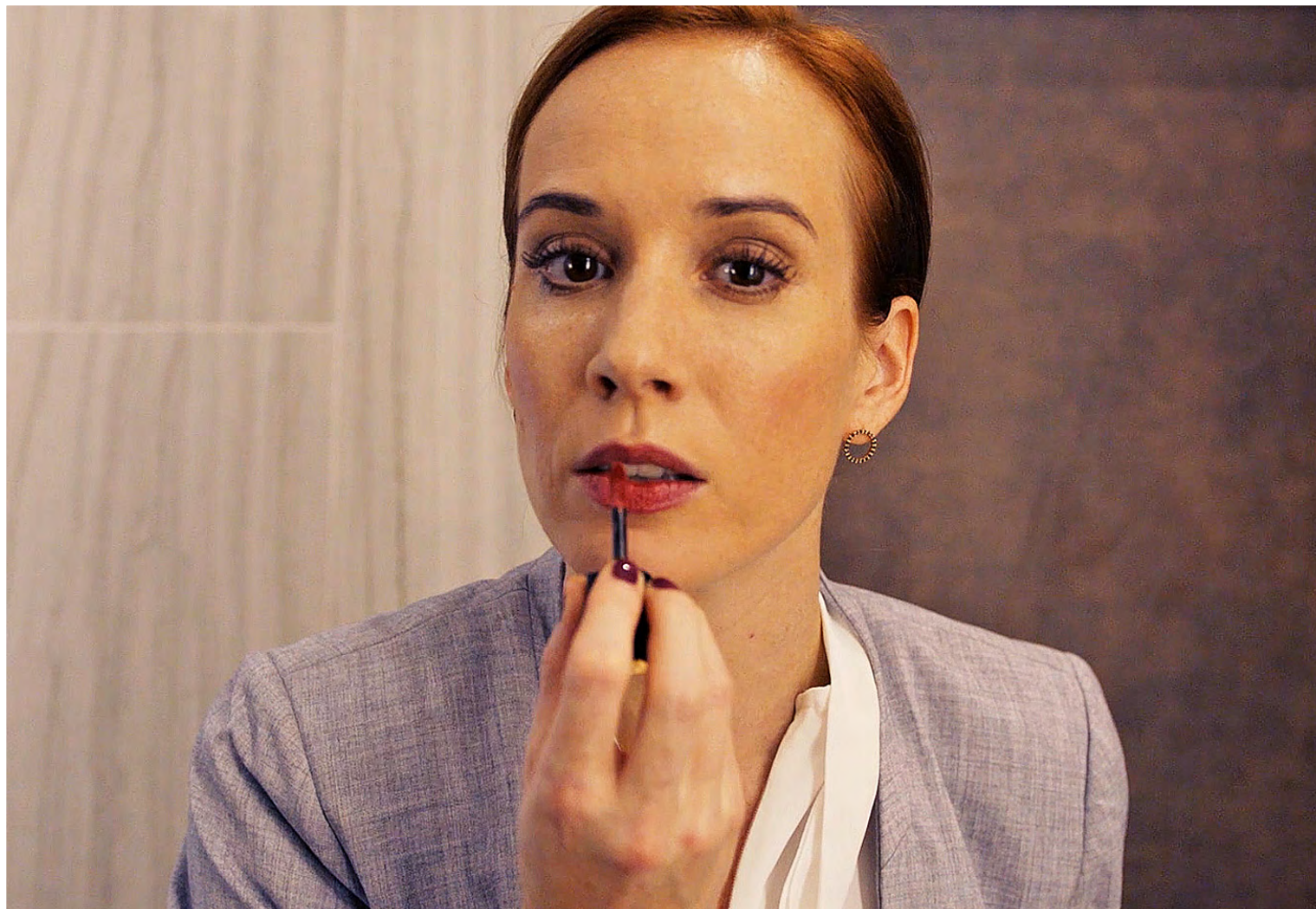
Pokud byste měl snímek doporučit divákům, jaké budou filmové Bábovky?

Můžete očekávat zábavný, poctivý a dramatický, dojemný a humorný film, který jsme se snažili vypiplat do posledního detailu tak nejlépe, jak jsme mohli. Jsem na **Bábovky** velmi hrdý a na všechny, kteří se na jeho natáčení podíleli.

Jaké máte další režijní plány?

Člověk míní a osud mění. A u filmu to platí trojnásob. Projektů, které chci realizovat je mnoho a jaký z nich bude první a který bude následovat, neumím příliš odhadnout, ale už delší dobu chystám klasickou pohádku **Krakonoš**, která je novým pohledem na tuto legendu. Připravuji film o Zdence Fantlové, která přežila holocaust a její příběh je víc, než fascinující. Snažím se připravit romantický film, který se bude celý natáčet v zahraničí, a k tomu všemu bych rád natočil jednu naprosto nenáročnou komedii o mimozemšťanovi, který omylem havaruje místo do New Yorku na Jižní Moravu. Na všechny ty projekty se moc těším, ale protože jsme všichni propojeni, může všechno dopadnout úplně jinak. A to je na životě zábavné.

TÁŇA PAUHOFOVÁ / 1983

role Renaty

Celým jménem Tatiana Pauhofová, populární slovenská filmová, divadelní a televizní herečka, která se narodila v Bratislavě. Po absolvování gymnázia od roku 2001 studovala herectví na VŠMU v Bratislavě. V současné době je v angažmá ve Slovenském národním divadle. Na televizní obrazovce se poprvé objevila jako desetiletá dívka v seriálu **Škriatok** (1995). Během studia na VŠMU si zahrála hlavní roli v tragikomedii **Kruté radosti** (2002). Následovaly další výrazné hlavní role: v pohádce **Čert ví proč** (2003), kde se mimochodem naučila perfektně česky, dále v romantických dramatech **Kousek nebe** (2005) a **Muzika** (2007). Výběr z filmografie: drama **3 sezóny v pekle** (2009), tragikomedie **Román pro muže** (2010), romantická komedie **Něžné vlny** (2013), životopisná dramata **Hořící keř** (2013) a **Lída Baarová** (2016), historické drama **Toman** (2018), komedie **Po čem muži touží** (2018) či romantická komedie **Šťastný nový rok** (2019). Táňa Pauhofová je rovněž oblíbenou televizní herečkou (seriály výběr: **Terapie** (2011 - 2019), **Milenky** (2018), **Bez vědomí** (2019)). V roce 2007 byla zařazena do prestižního seznamu Shooting Stars 2007 jako nadějná evropská talentovaná herečka.

Představte vaši postavu Renaty.

Renata je především ambiciózní šéfka, která při plnění svých vizí občas nebo úplně zapomene na to, že lidé

nejsou stroje a lidský faktor je mnohem důležitější než stoprocentní výkon. Tato žena, která prací zahání osamělost a prázdnotu, je partnerkou podobně laděného muže a také ještě nepřijala fakt, že je matkou. Ale pod tím vším je to i citlivý a laskavý člověk, jen na to rovněž zapomíná.

Dostala se vám do ruky kniha Radky Třeštíkové Bábovky před samotnou realizací filmu a jak jste na ni reagovala?

Ano, četla jsem knihu, velmi se mi líbila právě ta propojenost, vnitřní svět postav, ambivalence pocitů a činů, byla to příjemná oddechovka s určitým přesahem, že kdo chce, může se nechat nakopnout, aby nedopadl jako tyto literární postavy...

V čem se vám naopak líbil scénář?

Hodně vypovídá o nás a našich vztazích v dnešní rychlé době, kde jsme sice všichni propojeni, ale každý sám.

S Rudou Havlíkem jste už spolu natočili komedii Po čem muži touží, jde tedy o vaši druhou spolupráci, jak tento režisér pracuje s herci?

Ruda si vytváří tým lidí, kterému důvěřuje. My zase důvěřujeme jemu. Je to akční a laskavý člověk, který chce, aby se všichni cítili dobře a zároveň, aby všechno fungovalo, tak jak má. Jeho entuziasmus a radost pro věc jsou nakažlivé, na place je pohoda a člověk se těší na každý další den.

Zažila jste jako jediná herečka natáčení v Bangkoku, musela jste se kvůli jedné scéně naučit thajsky, jak vám to šlo?

Výborně, Thajci, se kterými jsme tam natáčeli, mi rozuměli, což považuji za absolutní zázrak. Bangkok byl geniální, také velmi nahuštěný pionýrský tábor a myslím si, že všichni zúčastnění na to budeme ještě dlouho vzpomínat.

Jak se vám točilo s filmovým manželem Ondřejem Vetchým?

Ondra je můj miláček už od dob natáčení **Krutých radostí**, kde mi hrál otce. Máme blízký vztah, takže to byla paráda.

A co vaše filmová dcera Denisa Biskupová, která o vaši postavě prohlásila, že jste ta „nejhorší máma na světě“, jak se vám žilo ve filmové rodince?

Hráli jsme komplikace, ale ve skutečnosti nám to ladilo výborně. Denisa je skvělá.

Co bylo pro vás na natáčení nejobtížnější a naopak co vás mile překvapilo?

Množství jednozáběrovek, to mě moc bavilo. Nejobtížnější naopak bylo točit na lodi v Bangkoku, mam totiž příšernou kinetózu a ve spojení s fobií z lodí, to bylo náročné. Takže uvnitř jsem umírala, navenek jsem se snažila koketovat thajsky a působit suverénně.

Co byste divákům řekla, co je s Bábovkami v kině čeká?

Sama jsem moc zvědavá, uvidíme...

ONDŘEJ VETCHÝ / 1962

role Vladimíra

Jeden z nejrespektovanějších současných českých herců, oceňovaný divadelní, filmový a televizní herec. Narodil se v Jihlavě. Po studiích na Pražské konzervatoři účinkoval v letech 1984 - 1987 v Činoherním studiu v Ústí nad Labem a v letech 1987 - 1989 v pražském divadle E. F. Buriana. Od roku 1989 působí v angažmá v pražském Činoherním klubu. Na filmovém plátně debutoval v roce 1981 malou rolí v dětském dobrodružném filmu **Neříkej mi majore!**. Začátky jeho filmové kariéry jsou spojeny s postavami outsiderů (např. šikovný zloděj z **Lásky z pasáže**, 1984). Dále se objevil ve filmech uznávaných režisérů: v psychologickém snímku Karla Kachyní **Sestřičky** (1983) či v pohádce Hynka Bočana **S čerty nejsou žerty** (1984). Ale opravdový rozjezd své kariéry zažil až v roce 1987 vytvořením již hlavní role roztomilého frajírky v dramatu Miloše Záborského **Dům pro dva**, za kterou byl oceněn Evropskou filmovou cenou Félix. Byl celkem devětkrát nominován na prestižní filmovou cenu Český lev, kterou nakonec získal za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli za svéráznou postavu kapitána Jirky Luňáka ve sportovní komedii Jana Prušinovského **Okresní přebor - Poslední zápas Pepika Hnátka** (2012), která mu vynesla i cenu TýTý (za TV seriál v roce 2010). Výběr z filmografie: tragikomedie **Golet v údolí** (1995) a **Kolja** (1996), komedie **Báječná léta pod psa** (1997), válečná dramata **Všichni moji blízcí** (1999) a **Tmavomodrý svět** (2001), drama **Vendeta** (2011), krimi **Příběh kmotra** (2013), tragikomedie **Láska je láska** (2012), rodinné snímky **Pojedeme k moři** (2014) a **Jak jsme**

hráli čaru (2014), komedie **Život je život** (2015), tragikomedie **Po strništi bos** (2017), pohádka **Čertí brko** (2018), romantické komedie **Pohádky pro Emu** (2016), **Bezva ženská na krku** (2016) a **Ženy v běhu** (2019).

Představte vaši postavu Vladimíra, politika, ministra, který vytváří nové hodnoty, ale doma se mu vše hroutí.

Pan režisér mi svěřil postavu podnikatele, který není spokojen se stavem společnosti, a to na mnoha úrovních, a uvěří, že by mohl něco změnit nebo se o to alespoň pokusit, a vrhne se do politiky. Právě ho zastihujeme při vrcholící předvolební kampani, kdy na něj útočí ze všech stran. Je ironií osudu, že slušnému, upřímnému, pracovitému chlapovi, snažícímu se skutečně změnit svět k lepšímu, uniká jeho vlastní autentický život, a nejvíce se tím poškozuje vztah s vlastní dcerou.

V čem vás fascinoval scénář?

Scénář mě překvapil a myslím, že na rozdíl od knihy Radky Třeštíkové může oslovit i značnou část mužské populace.

Bábovky jsou komediální drama o vztazích plné emocí, humoru a každodenních situací. Film je trefnou sondou

do současné české společnosti, o čem film podle vás vypráví?

Film je reflexí složitého soužití mužů a žen při vší rozličnosti, pestrobarevnosti, individuálnosti a to jak v přístupu, tak v osudech. Přivádí nás na to nejdůležitější a zároveň nejtěžší kolbiště našich životů, totiž pokoušet se žít s někým jiným.

JANA PLODKOVÁ / 1981

role *Lindy*

Uznávaná filmová, divadelní a televizní herečka pochází z Jičína, kde vystudovala Lepařovo gymnázium, poté absolvovala herectví na JAMU v Brně. Již od malička se věnovala herectví, zpěvu a tanci. Po škole nastoupila do Divadla Polárka, později se objevila v Divadle Na Fidlovačce a pak působila na známé brněnské divadelní scéně HaDivadlo. Od roku 2014 je v angažmá v Divadle Na zábradlí. Ve filmu poprvé na sebe upozornila vedlejší rolí Čárkované v komedii **Vratné láhve** (2007), ale první ocenění získala za postavu ukrývané židovské herečky Hany v dramatu **Protektor** (2009), za kterou si odnesla sošku Českého lva za nejlepší herecký výkon v hlavní roli. Výběr z filmografie: tragikomedie **Čtyři slunce** (2012), drama **Rozkoš** (2013), tragikomedie **Ztracení v Mnichově** (2015) a **Teroristka** (2019) či pohádky **Čertí brko** (2018) a **Hodinářův učeň** (2019). Jana Plodková je také oblíbenou televizní herečkou (seriály výběr: **Zázraky života** /2010 - 2012/, **Neviditelní** /2014/, **Svět pod hlavou** /2017/).

V čem se vám líbil scénář? Představte svou postavu Lindy.

Scénář mě zaujal životem, který se zde každou větou odehrává. Moje postava je Linda, jejím povoláním je služba mužům, které ji zprostředkovává její partner Marek neboli Marek Taclík. Ano, je to prostitutka, ovšem na vyšší úrovni a postupem času zjišťu-

je, že současná práce a současný způsob života už nejsou tím, čím byly.

Znala jste předlohu *Bábovek* - stejnojmennou knihu Radky Třeštíkové, v čem vás upoutala?

Bábovky jsem znala díky příležitosti nahrávání jedné z postav na audioknihu – ztvárnila jsem zde Karolínu. Zaujal mě ženský svět, který byl popsán tak živě, že každá čtenářka se v něm jistě našla.

A myslíte, že z ženského románu *Bábovky*, jak je kritikou vnímán, natočil Rudolf Havlík i „mužský“ film?

Po přečtení knihy jsem byla zvědavá na scénář. A musím říct, že mě mile překvapil, jakou nenásilnou formou propojil příběhy hlavních postav a vypíchnul to podstatné. Ale popravdě nedokážu říct, zdali se jedná o ženský či mužský film. Je to film pro všechny. Každá ženská půjde na něj ráda do kina se svým mužem a myslím si, že muži nebudou zklamaní.

Před natáčením jste prozradila, že se připravujete na roli Lindy z hlediska způsobu líčení, výstředních kostýmů a jak to

ve výsledku s Lindou na place dopadlo?

Pokaždé se snažím s režisérem najít vnější podobu postavy, která by nám oběma vyhovovala. A pak už je na mně, jak doplním vnitřní svět. Co se týká Lindy, Ruda chtěl kudrnatou holku. Od toho jsme se odpíchli a kostým a líčení se už doladily samy. Moje příprava tentokrát spočívala spíš ve fyzické rovině. Spolu s Denisou Biskupovou, která hraje Nikolu, jsme se potkaly s kaskadérem Martinem Hubem kvůli naší scéně pádu z římsy hotelu. Párkrát jsme si skočily ze tří metrů do molitanu volným pádem, abychom zhruba věděly, co nás čeká. Ale stát na římse v šestém patře, sice přikurtovaná, předčilo všechna moje očekávání. Byla jsem takhle malá.

Jak režisér Rudolf Havlík pracuje, zkouší s herci, jaký je typ režiséra?

S Rudou je to práce radostná. Je otevřený naprosto všemu, různým pohledům a rád o nich diskutuje. Zároveň se je snaží zapracovat do své vize. Do ničeho herce nenutí, netlačí. Mám ho moc ráda.

Ve filmu hrajete komickou postavu šlapky, z vašich úst zazní, že jste „v duši romantička“, toužíte mít malé květinářství a klid

od chlapů. Vaše postava má černý humor, je velmi autentická. Čerpáte některé momenty pro svou postavu z reálného života - z našeho okolí?

Mozaika Lindy vzešla z různých momentů, které jsem, ať už sama zažila, četla, viděla u druhých nebo znám z filmů. Zhlédla jsem pár dokumentů ze života prostitutek a ten práh "bolesti", vnímání reality je z mého pohledu posunutý.

Je zde humorná scéna, když hledáte nové seriózní zaměstnání a řeknete, že jste pracovala ve všech možných polohách - pozicích a jste „týmový hráč“...Byly tyto momenty už ve scénáři nebo jste také improvizovali na place?

To všechno bylo ve scénáři. Nebylo třeba text měnit. Protože přesně v tomhle odstavci je to celá Linda.

Půvabná je i scéna se střelením a scéna na lodičkách, zazní zde mnoho vtipných hlášek, vznikaly některé přímo na natáčení?

Tak základ jsme měli, ale jakmile na plac pustíte Taclíka, víte, že to bude jinak. A mojí invencí byla věta "já ale nechci šlapat", když majitel lodiček mi nabízí šlapadlo.

Hrajete ve dvojici s Markem Tačlíkem, který zde hraje vašeho pasáka, primitiva a o němž jste prohlásila, že jeho postava se chová jako „hovado“, jak se vám spolu hrálo?

Výborně. Marek je neřízená střela a tahle jeho kadence mě baví a vlastně mě popouzí k improvizaci a volnosti.

Co bylo pro vás na natáčení nejobtížnější (sexuální scény či již zmíněná scéna skoku)?

U každé odhalené scény jsem si říkala, to nedám. A dala. U římsy jsem si říkala, to dám. Dala, ale řeknu vám, že to byly nervy. To je jedno, že jsem měla lana a v pokoji je držel jeden silák a další byli na střeše. Ten pocit, že stačí pár centimetrů a letíte, je nepopsatelný. Měla jsem strach a opakováním dialogů nezmizel.

Bábovky jsou komediální drama plné emocí, humoru a každodenních situací, jakýsi ponor do mezilidských vztahů, v čem vás toto téma baví?

Téma je mnohobarevné. Příběhy v sobě nesou vážnost, komiku, odlehčení, život. Nejsou v jedné tónině.

Bábovky vypráví o síle žen, zároveň jsou sondou do současné společnosti, zachycují propletenec vztahů a osudů, jak to vše vidíte vy osobně?

Cokoliv udělám, má vliv na okolí. Ať už blízké či vzdálené. Je to vlna, která se nese. A je moji odpovědností to mít na paměti, být si vědoma svých činů s dosahem na ostatní.

Co byste vzkázala divákům, co je s Bábovkami čeká?

Bábovky jsou o tom “zažít film”. Budou vám tak blízké, že si nebudete jisti, zdali to byl film nebo střípek skutečnosti z vašeho života.

LENKA VLASÁKOVÁ / 1972

role Milušky

Filmová, divadelní a televizní herečka. Narodila se v Praze. Vystudovala DAMU a již v průběhu studia hostovala v Divadelním spolku Kašpar, poté působila v Divadle Rokoko a na řadě dalších scén. Ve filmu debutovala v dramatu Věry Plívové Šimkové **Houpačka** (1990). Výraznou rolí byla Tereza v dramatu režiséra Petra Václava **Paralelní světy** (2001). U stejného režiséra excelovala v psychologickém dramatu **Nikdy nejsme sami** (2016). Za hlavní postavu v poetickém dramatu Ivana Fíly **Lea** (1996) byla oceněna Českým lvem. Je oblíbenou filmovou herečkou (např. tragikomedie **Tajnosti** (2007) a **O rodičích a dětech** (2007), drama **Kawasakiho růže** (2009), komedie **Ženy v pokušení** (2010), drama **Lída Baarová** (2016), komedie **Po čem muži touží** (2018), road movie **Všechno bude** (2018)) a také populární televizní herečkou (seriály výběr: **Ulice** (2005), **Labyrint** (2015), **Bohéma** (2017), **Bez vědomí** (2019)).

Představte svou postavu Milušky, obětavé ženy, která vůbec nehledí na vlastní potřeby a celý život zasvětil své rodině.

Během natáčení jsem přemýšlela, jestli je to hrdinka nebo oběť. Pro mě Miluška ukrývala i část sobectví, ale nechci více vyzrazovat děj a závěr filmu. Je to příběh typické české sebe obětující se ženy, která žije životy těch druhých a z tohoto kruhu se nedokáže vymanit.

V čem vás fascinoval scénář?

Baví mě ženský pohled na život, jakým způsobem řešíme modelové situace. Ženský svět je zachycen z několika úhlů a na základě určitých okolností se mění. Ženy se proměňují, vyvíjí a změní i své životní postoje.

Znala jste předlohu knihu Radky Třeštíkové Bábovky a v čem vás zaujala?

Znala jsem předlohu. Překvapilo mě, když jsem to četla, že to není jen lehké vztahové čtení a zaujalo mě, že to není komedie. Fascinoval mě propletenec příběhu a vztahů a ohromil mě i samotný závěr knihy.

A myslíte, že z ženského románu Bábovky, jak je kritikou vnímán, natočil Rudolf Havlík i „mužský“ film?

Neoddělitelnou součástí našeho života jsou muži. Také zde jsou muži součástí příběhu, jsou katalyzátorem, rozbuškou našich životů a příběhy ve filmu se hodně propojují právě přes muže.

Připravovala jste se nějak výrazně na svou roli záchranářky?

Absolvovala jsem krátkou instruktáž v sanitce záchranné služby.

Jak režisér Rudolf Havlík spolupracuje s herci, jaký je to typ režiséra? Znáte se už z komedie Po čem muži touží.

Rudolf je typ hledajícího, vstřícného, velmi citlivého režiséra. Je zvědavý na váš pohled - na vaši postavu. Pak vás vede příběhem, protože to vše vidí zvnějšku. Práce s ním je velmi dobrá, byla i skvělá atmosféra na place. Ruda je výborný klidný člověk, se kterým máte jistotu klidného vůdce.

Vytvořila jste manželský pár s Jiřím Langmajerem, který si zde vystříhl roli unaveného otce rodiny, despoty. Jak vám klapalo filmové manželství?

Klapalo. S Jiřím se známe už dlouho, potkávali jsme se na divadle i ve filmu.

Bábovky vypráví o síle žen, zároveň jsou sondou do současné české společnosti, o čem podle vás jsou?

To jsme my ženy, každá pečeme jinou bábovku a každé bude jinak chutnat, přestože to bude pořád bábovka. A o tom je tento film, každá žena každou situaci řeší jinak.

BARBORA POLÁKOVÁ / 1983

role Karolíny

Herečka, zpěvačka, úspěšná interpretku, která se narodila v Kolíně. V deseti letech začala navštěvovat divadelní soubor a později i pohybové divadlo. Po studiu Ekogymnasia v Poděbradech se věnovala studiu herectví na DAMU a poté působila v angažmá v Divadle na Vinohradech. Známou se stala díky účinkování v divadelní hře **A studia Rubín Blondatá bestie**, kde si zahrála političku Kristýnu Kočí. Jako herečka a zpěvačka natočila řadu populárních videoklipů a v roce 2015 vydala své první album se singlem **Nafnřná**, za které byla oceněna na Cenách Anděl 2015 (Objev roku, Skladba roku). Výběr z filmografie: tragikomedie **Kráska v nesnázích** (2006), **František je děvkař** (2008), **Láska je láska** (2012), komedie **Instalatér z Tuchlovic** (2016) či tragikomedie **Kvarteto** (2017). Diváci ji také znají z televizních seriálů: **Okresní přebor** (2010), **Neviditelní** (2014) nebo **Marta a Věra** (2014 - 2016).

Představte vaši postavu Karolíny.

Karolína si moc přeje miminko. Přeje si ho už několik let a přeje si ho tak, že si zapomíná přát už cokoli jiného a regulérně z toho blbne. Martin, její manžel, ji kdysi miloval a možná i pořád miluje, jen je momentálně složité na ní vidět, skrz tu její urputnost, i nějaké pěkné stránky její osobnosti.

Znala jste předlohu Bábovek stejnojmennou knihu Radky Třeštíkové, v čem vás bavila?

Ano, znala jsem ji. Načítala jsem dokonce na audio knihu postavu, ale Saši. Bylo to docela legrační se v tompak vyznat. Několik z těch hereček, které audioknihu namlouvaly, ve filmu také hrají, ale každá máme jinou postavu ve filmu než v audioknize. Tak jsem se v tom na začátku trochu motala, kdo je kdo.

Jak jste se připravovala na postavu Karolíny, která je typický rodinný typ toužící po dítěti, čerpala jste některé momenty pro svou postavu z reálného života – z vašeho okolí?

Mám několik kamarádek bez partnera, kterým se blíží čtyřicítka. Je to zvláštní status téhle doby. Je zajímavé, jak je to časté. Takže, ano, zkoušela jsem si představit ten stav, tu touhu, ten smutek a potřebu porodit, než ujede vlak. Musí to být opravdu těžké všechno tohle prožívat a soucítím s ženami, které si tímhle procházejí.

Ve filmu je humorná scéna, kdy vás kolega Zdeněk pozve na rande a vy ho půvabně odmítnete replikou: „Kafe nepiju, jsem vdaná“. Byly tyto momenty už ve scénáři nebo jste improvizovali na place?

Ne, ne, to je věta ze scénáře. V našem případě se celkově dodržel spíše scénář, než že by se improvizovalo.

Jak se vám točilo s filmovým manželem Rostislavem Novákem ml.?

S Rostřou se známe patnáct let, ale nikdy jsme spolu nehráli. Tak jsme se docela nasmáli. Hlavně když jsme náš první natáčecí den, měli jen samé postelové scény. V čekacích pauzách jsme si povídali o našich různých jiných projektech. Což bylo pro mě hodně inspirativní a obohacující.

A spolupráce s filmovým kolegou v práci Jiřím Langmajerem probíhala jak?

S Jirkou jsme měli společně jen jeden natáčecí půlden. Ale teda taky hned „postelový“. Naštěstí už to známe z **Neviditelných**, tak nás to nijak nezaskočilo.

Co bylo pro vás na natáčení nejobtížnější?

Asi točení třístránkového dialogu na jeden záběr. Bylo to hodně náročné. Víc než jsem čekala.

Bábovky jsou komediální drama plné emocí, humoru a každodenních situací, jakýsi ponor do mezilidských vztahů, v čem vás toto současné téma vztahů fascinuje?

Myslím, že zde je pěkně zachycené téma viny ve vztahu. A sice, že každý nese svoji půlku. V podstatě roli Martina, kterou hraje Rostřa, chápu a zároveň rozumím i Karolíně. To mě vždy v příbězích baví. Když není něco jen bílé nebo černé. Protože tak to je i v životě.

Bábovky vypráví o síle žen, zároveň jsou sondou do současné společnosti, ukazují, jak jsme všichni navzájem propojeni, jak jeden osud dokáže ovlivnit druhý, jak tento propletenec působí na vás?

Snažím se pracovat vůbec číttak, abych se zasebomohla otáčeta nestydět se. Některé práce odmítám právě proto, že se mi nechce být jen součástí projektu, který míří primárně na výdělek a potřebu něco opravdu sdělit, je až na posledním místě. Možnost ovlivnění někoho dalšího tím, jakým způsobem se chovám já, беру s veškerou pokorou a zodpovědností a vnímám to už dlouho. Takle práce k tomu sama dost vybízí se nad tím zamýšlet komplexněji.

DENISA BISKUPOVÁ / 2000

role Nikolý

Talentovaná mladá herečka pochází z Prahy. Po absolvování základní školy nastoupila na Střední školu designu a umění, knižní kultury a ekonomiky Náhorní, kde studovala obor grafický design. Po prvním roce přešla na Mezinárodní Konzervatoř Praha, kde se nyní věnuje herectví již třetím rokem. Ve třinácti letech si zahrála v dramatu **Nevinné lži** (TV seriál 2013 – 2014). V průběhu studia na konzervatoři vytvořila pár epizodních rolí a **Bábovky** jsou jejím filmovým debutem.

Představte vaši postavu šestnáctileté Nikolý.

Nikole je sice šestnáct let, ale už v tak mladém věku je na všechno sama. Její rodiče s ní netráví kvůli práci čas, cestují nebo do noci pracují. Neuvědomují si, že Nikolu to velmi trápí a připadá si nechtěná. Protože už neví, jak jinak situaci řešit, snaží se na sebe přitahovat pozornost svým chováním a všelijakými problémy (i když to má možná i trochu v povaze). Doufá, že si její rodiče uvědomí, že by se jí měli více věnovat.

Znala jste předlohu - úspěšnou knihu Radky Třeštíkové ještě před tím, než jste kývla na svoji roli?

Že se jedná o film natočený podle knihy, jsem se dočetla už v pozvánce na casting. Když jsem si později hledala o knize

informace, vzpomněla jsem si, že mi ji už pár známých doporučilo, ale nečetla jsem ji.

V čem vás zaujal scénář?

Scénář se mi líbil hned po prvním přečtení. Líbila se mi každá postava, každá je úplně jiná. Bavily mě jejich problémy a to, jak se s nimi vypořádají. Těším se na film, až to uvidím v celku.

Jak jste se připravovala na vaši postavu s režisérem Rudolfem Havlíkem a jaká atmosféra panovala na place?

Před natáčením jsem měla pár čtených zkoušek. Ale i přes to, že se jedná o film podle knihy a charaktery postav byly většinou dopředu dané, zažívala jsem ve všem velkou volnost. Doufám, že jsem Nikolu vystihla. Neměla jsem s natáčením mnoho zkušeností a jsem moc ráda, že **Bábovky** dělal zrovna Rudolf Havlík. Díky němu byla na place uvolněná atmosféra. Na všechny scény jsem měla dost času. Vždy mě skvěle navedl, když jsem si s něčím nevěděla rady.

Ve filmu hrajete typickou puberťačku, která na sebe přitahuje pozornost, inspirovala jste se některými momenty pro svou

postavu z reálného života dospívání – ze svého okolí mladých přátel?

Je pravda, že jsem vzpomínala, jak jsem se v patnácti, šestnácti, chovala já. Nikola je sice v pubertě, ale její chování podporuje hlavně to, že se rodičům musí připomínat. Měla jsem ve svém okolí i pár kamarádů, které trápilo, že s nimi jejich rodiče kvůli práci netráví moc času, asi jsem se inspirovala hlavně jimi.

V pražské vile v Klánovicích jste v září natáčeli mistrovský kousek. Váš filmový otec Ondřej Vetchý zde skočil v pozdních nočních hodinách v pěti stupních nad nulou do bazénu i přes svůj vyhlášený odpor k studené vodě, aby vás jako dcerku zachránil. Jak tato scéna vznikala a kolikrát se skok do bazénu točil?

Ano, v ten den, kdy jsme točili tuto scénu, byla opravdu zima. Ale když jsem přišla na plac, hned jsem dostala čaj, druhý župan a přes něj ještě deku. Vlétl v pěti stupních do vody není zrovna nic příjemného, ale všichni se o nás tak starali, že jsem zimu nakonec nevnímala. Jinak před samotným natáčením jsme scénu zkoušeli samozřejmě bez skoku, ale pokud si dobře vzpomínám, tak skok do vody se točil nejspíš dvakrát nebo třikrát a potom ještě detaily.

Co bylo pro vás na natáčení nejobtížnější a nebyla to náhodou scéna skoku z hotelového pokoje s Janou Plodkovou?

Ano, scény pádu z hotelového pokoje jsem se popravdě celé natáčení tak trochu bála. Nejsem zrovna milovník výšek a stát v šestém patře na okenní římsě, i když jištěná, pro mě nebylo úplně lehké. Jako mladší jsem z výšek měla velký strach, ale to se teď naštěstí trochu zlepšilo. Když jsme scénu točily, tak jsem obdivovala Janu Plodkovou, která se na římsě dokázala pohybovat i na vysokých podpatcích. Skok jsme už natáčely z nižšího patra a pád jsme před natáčením ještě zkoušely.

Jak se vám spolupracovalo s filmovými rodiči Táňou Pauhofovou a Ondřejem Vetchým?

Před natáčením, když už jsem věděla, jaké bude obsazení, jsem byla docela nervózní. Přeci jen s natáčením nemám skoro žádné zkušenosti. Jsem moc ráda, že jsem měla tu příležitost s nimi hrát. Byli moc milí.

Bábovky jsou komediální drama plné emocí, humoru a každodenních situací, jakýsi ponor do mezilidských vztahů, v čem

se vás toto téma dotýká?

Baví mě, že hlavní postavy jsou věkově rozdílné, mají tak přirozeně jiné problémy a jinak je řeší. Pokud jde třeba o mou roli, přijde mi zajímavé srovnání z pohledu šestnáctileté holky, která se po škole vrací do prázdného domu, kde ji pozdraví jen hospodyně. A rodičů, kteří dělají skvěle svou práci, ale tím pádem už na rodinu tolik času nemají.

Bábovky vypráví o síle žen, zároveň jsou sondou do současné společnosti, ukazují, jak jsme všichni navzájem propojeni, je vám tento propletenec vztahů blízký?

Vlastně tak, jak jste napsala. Líbí se mi, že film zkoumá vztahy, povahy lidí, a to, jak svým chováním ovlivňujeme druhé, i když si to třeba neuvědomujeme.

Na co se diváci mohou těšit, až půjdou v září Bábovky do kin?

Film je o osudu více postav, každá postava je jiná a má svůj příběh. Proto si nemyslím, že film je přímo pro někoho určený. Kdokoliv může přijít do kina, a je možné, že třeba se v některé z postav najde.

JIŘÍ LANGMAJER / 1966

role Zdeňka

Jeden z nejobsazovanějších českých herců, oceňovaný divadelní, filmový a televizní herec. Narodil se v Plzni. Již na studiích na Pražské konzervatoři (v letech 1981 -1987, hudebně-dramatický obor) ho obsadil režisér Karel Smyczek do populárního televizního seriálu **Třetí patro** (1985) a do působivého dramatu **Proč?** (1987). Po ukončení studií hrál v několika divadlech: Divadlo na Vinohradech, Národní divadlo, Hudební divadlo Karlín, Černé divadlo, Studio Bouře, poetické kavárna Viola, divadlo Kalich, divadlo Ungelt, přičemž nejvýraznější hlavní role vytvořil v pražském Divadle pod Palmovkou. V roce 1999 se stal držitelem Thálie pro umělce do 33 let za roli *Caliguly*. Výběr z filmografie: komedie **Copak je to za vojáka...** (1987), tragikomedie **Návrat idiota** (1999), dramata **PF 77** (2003, TV film) a **Milenci a vrazi** (2004), thriller **Pravidla lži** (2006), komedie **Líbáš jako ďábel** (2012), **Seznamka** (2016), **Po čem muži touží** (2018) a **Přes prsty** (2019) či historické drama **Dukla 61** (2018, TV film). Dále si zahrál také v televizních seriálech, např.: **Bylo nás pět** (1994), **Zdivočelá země** (1997 -2012), **Ordinace v růžové zahradě** (2005), **Labyrint** (2015), **Lajna** (2017 - 2019) a **SKORO NA mizině** (2020).

Představte vaši postavu Zdeňka.

Unavený, frustrovaný, lehce despotický otec od rodiny, který prozře. Ovšem pozdě. Však uvidíte sami.

V čem vás bavil scénář, že jste se rozhodl na roli kývnout?

Ruda zavolal: „Budeš hrát v Bábovkách?“ Já: „Budu!“ Takhle jednoduchý to bylo.

S režisérem Rudolfem Havlíkem jste spolupracovali již na komedii Po čem muži touží, znáte se, v čem vám spolupráce s ním vyhovuje?

Pan režisér je poctivý v přípravě a dokáže vám přesně říct, co chce. Takže se ani moc nezkouší. Všichni ví, co a jak mají hrát.

Jak se vám točilo s filmovou manželkou Lenkou Vlasákovou, po jejímž boku jste ztvárnil despotu?

Lenku znám léta a hrát s ní je jako pohazení od mámy.

Pokud byste měl pozvat své fanoušky do kina na Bábovky, na co byste je nalákal?

Film jsem viděl a můžu s radostí říct, že je to povedené dílko plné skvělých hereckých výkonů a že duo režisér Havlík - kameraman Tlapák je dnes už záruka kvality. Takže koukejte přijít, nebudete toho litovat.

PRODUCENT FILMU

Petr Erben – Logline Production

Producent Petr Erben stojí v čele produkční společnosti Logline Production, která působí v oblasti filmové a televizní tvorby.

Mezi poslední realizované projekty této společnosti patří: třináctidílný televizní seriál **Neviditelní** (2014, režie Radek Bajgar), kancelářský sitkom **Marta a Věra** (2014, režie Jaroslav Fuit), satiricko-komediální seriál **Kosmo** (2016, režie Jan Bártek) a televizní seriál **Tři poldové a nemluvně** (režie Jan Bártek a Radek Bajgar).

Mezi klíčové filmové projekty Logline Production patří film s Jiřím Bartoškou v hlavní roli **Teorie tygra** (2016, režie Radek Bajgar), film který byl v hlavní soutěži IFF v Torontu i na 6. ročníku IFF v Pekingu a mnoho dalších zahraničních festivalech. Dalším úspěšným filmem tohoto produkčního studia je **Teroristka** (2019, režie Radek Bajgar) s Ivou Janžurovou v hlavní roli, za níž byla nominována na Českého lva.

KOPRODUCENT A DISTRIBUTOR FILMU

CinemArt

CinemArt a.s. je jednou z největších filmových distribučních společností v České republice, zastupuje dvě ze šesti nejsilnějších hollywoodských studií: Universal a Paramount Pictures.

Každoročně CinemArt uvádí do českých kin přes padesát titulů – vedle akčních blockbusterů jako jsou filmové série **Jurský svět**, **Rychle a zběsile** či **Mission: Impossible** přes animované snímky z řady **Tajný život mazlíčků**, **Já, padouch** a **Mimoni** k filmovým trháčkům typu **Rocketman**, **Bohemian Rhapsody** a **Mamma Mia! Here We Go Again** až po diváky a kritikou oceňované filmy **Nejtemnější hodina**, **BlacKkKlansman** či **První člověk**.

Vedle filmů amerických studií přináší CinemArt divákům také filmy evropské produkce, mezi které se řadí například úspěšná filmová komediální trilogie **Fakjů pane učitelí 1 až 3**, francouzské komedie **Co jsme komu zase udělali?**, **Vánoce a spol.** a **Srdečně vás vítáme**, finské válečné drama **Neznámý voják**, italské oceňované drama **Dogman**, filmová satira **Ztratili jsme Stalina** či německý kandidát na Oscara **Nikdy neodvracej zrak**.

CinemArt je také předním distributorem českých filmů, partnerem uznávaných filmových producentů i začínajících filmařů. Mezi úspěšně uvedené filmy poslední doby patří komedie **Po čem muži touží** a **Ženy v běhu**, **Chata na prodej** a filmovými kritiky oceněné drama **Jan Palach**. Mezi oceňované filmy v distribuci

CinemArtu patří i snímky **Hastrman**, **Domestik**, **Chvilky** a **Všechno bude**. Posledně jmenovaný film získal cenu za nejlepší režii v hlavní soutěži Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech a šest Českých lvů. Dalšími českými tituly, na které v roce 2019 mohli diváci přijít do kina, jsou například komedie **Teroristka**, **Přes prsty** a **Vlastníci**, které doplnil v Karlových Varech diváčkou cenou oceněný dokument **Jiří Suchý – Lehce s životem se prát**.

Kromě filmové distribuce se CinemArt věnuje i koprodukcí vybraných českých titulů. Prvním koprodukčním titulem CinemArtu byl oscarový snímek **Kolja**. Dále následoval divácky úspěšný film **Samotáři**. V roli producenta či koproducenta se CinemArt představil například u filmů **Tátova volha**, **Bezva ženská na krku** či **Čtyřlístek ve službách krále**. V současné době se připravuje v produkci CinemArtu několik dalších projektů, posledním již realizovaným je film **Vlastníci**, který získal tři České lvy.

KONTAKTY PRO MÉDIA

Mgr. ALICE ARONOVÁ, Ph.D.

+420 603 339 144

aronova@cinemart.cz

PETR SLAVÍK

+420 604 419 042

petr.slavik@cinemart.cz

www.cinemart.cz